

**«Οι δυο ανόητοι γάτοι» Ιαπωνικό παραμύθι,
Nellie Mc Caslin**

Ήταν μια φορά δυο γάτοι που ζούσαν ειρηνικά και αρμονικά. Ήταν καλοί φίλοι και μοιραζόταν την τροφή που έβρισκαν και το μέρος που έμεναν. Όμως, μια μέρα, ο καθένας τους, καθώς πήγαινε στο μονοπάτι που οδηγούσε στο δάσος, βρέθηκε μπροστά σε ένα φρέσκο κέικ. Ενθουσιασμένοι από την ανακάλυψή τους, έδειξαν το κέικ τους ο ένας στον άλλο και άρχισαν να κάνουν συγκρίσεις, για το μέγεθος και για το ποιο είναι το πιο φρέσκο. Όμως ο μεγαλύτερος από τους γάτους είχε βρει το μικρότερο κέικ. «Δεν είναι δίκαιο» είπε. «Είμαι μεγαλύτερος από σένα και πρέπει να πάρω το μεγαλύτερο κέικ. Έλα να τα ανταλλάξουμε». Αλλά ο μικρότερος αρνήθηκε «Όχι είμαι μικρότερος», είπε «και χρειάζομαι περισσότερη τροφή για να μεγαλώσω και να γίνω σαν και σένα».

Έτσι άρχισαν να διαφωνούν και ο καθένας τους, επέμενε ότι θα έπρεπε να πάρει το μεγαλύτερο κέικ. Κατηγόρησαν ο ένας τον άλλο για απληστία και καθώς θύμωναν όλο και περισσότερο, άρχισαν να γρυλίζουν και να φτύνουν. Στο τέλος, ο μεγαλύτερος γάτος είπε: «Ας σταματήσουμε. Δε βγάζει πουθενά το να μαλώνουμε έτσι. Πάμε να βρούμε τη σοφή μαϊμού που ζει στο δάσος. Αν της ζητήσουμε να μας μοιράσει τα κέικ μας ίσα, θα έχουμε δίκαιη μοιρασιά για τον κάθε μας και η διαφωνία μας θα σταματήσει».

Ο μικρότερος γάτος συμφώνησε γιατί ήταν πεινασμένος και ήθελε να φάει το κέικ του. Έτσι, ξεκίνησαν οι δυο τους για το δάσος, για να βρουν τη μαϊμού. Έψαξαν μέσα στους θάμνους, πάνω στις κορυφές των δέντρων, γύρω από τους βράχους, πίσω από τους κορμούς των δέντρων ώσπου τελικά τη βρήκαν. Της εξήγησαν τι ήθελαν, αλλά η γριά μαϊμού απάντησε ότι θα ήθελε να ακούσει χωριστά για τη

διαφωνία και από τις δυο πλευρές. Ο μεγαλύτερος γάτος ξεκίνησε. Η μαϊμού τον σταμάτησε και ζήτησε να ακούσει και τον άλλον. Με τη σειρά του, ο μικρότερος γάτος μίλησε ξεκάθαρα και είπε δυνατά τα δικά του επιχειρήματα. Όταν τελείωσε, η μαϊμού κούνησε το κεφάλι σοβαρά και είπε: «Νομίζω ότι μπορώ να λύσω το πρόβλημά σας, δώστε μου τα δυο κέικ». Οι γάτοι της τα έδωσαν πρόθυμα. Η μαϊμού, πήρε από ένα στο κάθε χέρι και τα ζύγισε προσεκτικά. «Ναι», είπε «αυτό είναι βαρύτερο. Αφήστε να κόψω ένα κομμάτι και έτσι θα γίνουν το ίδιο μέγεθος». Αλλά έκοψε ένα μεγάλο κομμάτι και έτσι το μεγαλύτερο κέικ έγινε μικρότερο. «Αγαπητοί μου», είπε η μαϊμού τώρα πρέπει να κόψω ένα κομμάτι από το μικρότερο για να γίνουν ίδια. Όπως φαντάζεστε, πήρε ξανά ένα μεγάλο κομμάτι και από το μικρό και έτσι το άλλο έγινε πάλι μεγαλύτερο. Χωρίς να δίνει σημασία στους γάτους που με αγωνία έβλεπαν τα κέικ τους να εξαφανίζονται, η γριά μαϊμού, πήγαινε από το ένα στο άλλο μέχρι που και τα δυο εξαφανίστηκαν. Λοιπόν είπε, μου ζητήσατε να σας λύσω το πρόβλημα και το έκανα. Χωρίς τα κέικ δεν θα έχετε λόγο να μαλώνετε. Αμέσως μετά έφυγε, αφήνοντας τους δυο γάτους, να αισθάνονται πεινασμένοι αλλά και πολύ ανόητοι. Αλλά ποτέ, δε μάλωσαν ποτέ ξανά.